

Высокія вербы, паднесеныя ўгору, хістаюцца на фоне старадаўніх алтароў, карцін, ікон і сцен катэдральнага касцёла. Уся святыня запоўнена людзьмі. Цэнтральную частку касцёла – ад дзвярэй да алтара – разам з гараджанамі займае моладзь, трымаючы гэтыя самыя вялікія вербы. У калонках жа гучыць голас ксяндза біскупа Аляксандра. **“Гэта былі гады дзевяностаў: 93-ці, можа, 94-ты год – першыя пальмовыя працэсіі з пабернардынскага касцёла да катэдры”**, – распавядае аб пачатках святкавання Пальмовай нядзелі ў Гродзенскай дыяцэзіі ксёндз канонік Антоній Грэмза, шматгадовы душпастыр моладзі, які таксама некалькі разоў прымаў удзел у арганізацыі ўрачыстасці.

У 1986 годзе Святы Айцец Ян Павел II прызначыў Пальмовую нядзелю Сусветным днём моладзі ў Каталіцкім Касцёле на дыяцэзіяльным узроўні. Адказам Гродзеншчыны было ўрачыстае святкаванне гэтага дня.

“Усе гродзенскія парафіі ўдзельнічалі, моладзь з’язджалася з розных мясцін: з Ваўкавыска, Ліды, Сапоцкіна... Прыязджалі з ксяндзамі, душпастырамі моладзі, прывозілі свае вербы. Іх асвяталі на ўзгорку: усе паднімалі вербы, радаліся, спявалі песні, а пасля з біскупам ішлі ў катэдральны касцёл на Імшу. Гэта быў такі Дзень моладзі на ўзроўні дыяцэзіі”,

– узгадвае ксёндз Антоній.

Аўтар: Кацярына Паўлоўская
03.04.2022 00:00

Як далей распавядае душпастыр, традыцыя стварэння вялікіх пальм з'явілася не адразу. Спачатку моладзь мела маленькія вербы, а пасля кожная парафія пачала рабіць сваю асобную, вялікую, якая адрознівалася чымсьці арыгінальным ад іншых. На ўзгорку пабернардынскай святыні, дзе перад працэсіяй збіраліся ўсе ўдзельнікі ўрачыстасці і дзе яны сустракаліся з ксяндзам біскупам, адбываўся невялікі канцэрт і асвячэнне пальм. Затым ужо ў катэдральным касцёле пасля св. Імшы выступалі розныя калектывы, з увагі на Вялікі пост, спявалі песні малітоўныя, песні праслаўлення. Была радасць як сімвал таго, што сабраліся маладыя, шчаслівыя людзі, якія хочуць ісці за крыжам.

Як дадаткова адзначае ксёндз канонік, прысутнічаў таксама іншы сімвалізм сустрэчы “**Касцёла маладых**” з біскупам як з “**айцом дыяцэзіі**”, які “**збірае моладзь і вядзе яе за сабою да Хрыста**”.

Такая форма святкавання Пальмовай нядзелі захавалася да 2000-ых гадоў і перапынілася пандэміяй каранавіруса. Таксама і Сусветны дзень моладзі на дыяцэзіяльным узроўні папа Францішак, улічваючы розныя меркаванні, перанёс на іншую важную і прыгожую ўрачыстасць – Хрыста Валадара Сусвету.

На пытанне, ці адновіцца святкаванне, калі пандэмія суцішыцца, ксёндз Антоній адказвае сцвярдзальна і падкрэслівае важнасць аб'яднання моладзі: **“Маладым людзям падабаецца «кіпіш», гэта іх яднае. Таксама мы ўспамінаем тое, што Езус быў прывітаны ў Іерусаліме, хочам прайсці Яго шляхам, каб лепш зразумець Яго Муку і злучыцца з Ім”**.

Як дзеліцца Вольга Сяліцкая, працаўніца партала Grodnensis.by, такое святкаванне Пальмовай нядзелі было для яе добрай традыцыяй і падрыхтоўкай да Вялікадня. Воля не толькі рабіла фотаздымкі ўрачыстасці, але, знаходзячыся ў душпастырстве гродзенскай катэдральнай парафіі св. Францішка Ксаверыя, таксама прымала ўдзел у выбары дызайна, арганізацыі і непасрэдным стварэнні высокай вярбы.

□ **“Я памятаю, як шукалі кветкі для ўпрыгожвання па ўсім горадзе, як па вечарах цэлы тыдзень пасля працы прыбегала рабіць гэтую двухметровую вярбу. Калі пасля вучылася ў іншым горадзе, то спецыяльна на тыдзень раней прыязджала з вучобы”,** – узгадвае Вольга.